

[Arbejds- og socialministeren.]

ærede medlem har interesse i det, vil jeg selvfølgelig gerne, som ministeriet altid gør det, undersøge sagen og se, om fremgangsmåden er i overensstemmelse med den praksis, man anvender andre steder. Men jeg vil gerne på baggrund af det spørgsmål, som det ærede medlem har stillet, gøre nogle bemærkninger i al almindelighed om disse forhold.

I lovgivningen findes der forskellige bestemmelser om hjælp til bedre boliger for tuberkuløse. Der er dels bestemmelsen i forsorgslovens § 263 om hjælp til leje af sunder bolig og til betaling af rente og afdrag af lån i egen ejendom, dels reglerne i boligstøtteloven og endelig nogle særlige bestemmelser i loven om statsstøtte til tuberkuløse.

Spørgsmålet om hjælp efter boligstøttelovgivningen hører under min kollega indenrigs- og boligministerens forretningsområde. Jeg har i anledning af forespørgslen bedt om en udtalelse fra boligministeriet, der har oplyst, at der i boligstøttelovens § 36 f, stk. 6, jfr. § 36 b, stk. 1, er hjemmel for kommunalbestyrelsen til at betale boligandel eller boligindskud i en beboelsesejendom, til hvis opførelse lån er givet efter reglerne for socialt boligbyggeri, når boligtageren er alders- eller invaliderentemodtager eller modtager af hjælp til kronisk syge, herunder altså også tuberkuløse. Kommunerne har ret, men ikke pligt til at betale disse indskud, og boligministeriet mener derfor vanskeligt at kunne modsætte sig, at kommunerne stiller visse betingelser for denne hjælp, selvom det er beklageligt, at disse betingelser forringer værdien af den hjælp, lovgivningen indebærer mulighed for. På den anden side må det erkendes, at ydelsen af et indskud på betingelser er bedre end slet intet indskud. De nye indskudsregler gælder imidlertid kun for ejendomme, påbegyndt efter 1. juli 1951. For ældre ejendomme gælder der kun regler om indskudsbetaling hvis den pågældende familie falder ind under reglerne om tilskud til familier med børn.

Ved siden af boligstøttelovgivningen indeholder lov nr. 66 af 29. marts 1924 om statsstøtte til tuberkuløses sygebehandling hjemmel til at yde hjælp til sunder boliger og til opførelse af særlige beboelseshuse for tuberkuløse. Herefter kan der på de årlige finanslove opføres bevilling til afholdelse af indtil halvdelen af udgiften ved opførelse af disse beboelseshuse. Disse bestemmelser er dog ikke, eller kun i meget begrænset omfang, blevet udnyttet.

Endelig er der som nævnt bestemmelsen i forsorgslovens § 263. Denne bestemmelse anvendes navnlig, når der er tale om betaling af husleje. Der har ikke for ministeriet foreligget sager om betaling af indskud efter denne bestemmelse. For mit eget vedkommende ville jeg ikke anse det for urimeligt eller stridende imod bestemmelsen, såfremt en kommune bragte den i anvendelse i enkelte, særligt påkrævede tilfælde ved betaling af indskud i lejligheder, men jeg forudsætter, at det i så fald skete indenfor rimelige grænser, og mener ikke, at man kunne bebrejde kommunen, såfremt den iøvrigt, således som forholdene tilsiger det i den enkelte sag, sikrede sig bedst muligt ved at bevare retten til indskuddet eller på anden måde.

Petra Petersen: Efter den højtærede socialministers svar finder jeg, at den kritik, jeg rejste her i salen forleden af administrationen af denne tuberkuloselov, er berettiget. Hvis en kommune har en vis pligt til at hjælpe en tuberkuløs familie, og hvis man for tredje gang sender manden på sanatorium for at få ham helbredt og så sender ham tilbage til en lejlighed, der i høj grad forringer hans helbred, er der noget, der er forkert. Dertil kommer, at hvis kommunen har pligt til at hjælpe manden og man så forlanger, at der skal stilles kaution, ser jeg ikke rettere end, at denne tuberkuløse invalid skal stille kaution til banken for, at myndighederne skal overholde deres forpligtelser overfor manden. Jeg synes, der er noget underligt misvisende i dette. Den udmærkede og lange forklaring, jeg fik af den højtærede socialminister, gavner jo ikke i dette tilfælde, for jeg fik ikke noget rigtigt at vide om, hvorvidt der var mulighed for at hjælpe en sådan mand.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg kan kun være bedrøvet over, at svaret ikke tilfredsstillende det ærede medlem. For det første er det altså principielt fastslået, at det er kommunen, der administrerer og bestemmer i tilfælde af denne karakter, og for det andet — det havde jeg håbet det ærede medlem havde forstået — er det ikke muligt for ministeriet at give svar i et isoleret, enkeltstående tilfælde af den karakter, som fremføres her. Men jeg gentager mit løfte om, at hvis det ærede medlem vil fremføre sagen skriftligt overfor mig eller på anden måde — nu får vi i referatet de oplysninger, som er nødvendige —, skal jeg gerne undersøge spørgsmålet. Jeg